

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Sedința publică din
PRESEDINTE -

- judecător
- președinte secție
- judecător
- grefier

Pe rol fiind soluționarea recursului declarat de reclamanta SC
împotriva sentinței civile nr. din martie 2007,
pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică , la pronunțare , se constată
lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de
iulie 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în
încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta
decizie.

Instanța, pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii
scrise, a amânat pronunțarea pentru data de iulie 2007 .

CURTEA :

Asupra recursului de față

Constată că prin sentința civilă nr. a Tribunalului
Brașov , secția comercială și de contencios administrativ , a fost respinsă
acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC în
contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și
Direcția Regională Vamală Brașov.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut că potrivit
art.4 și 6 din Protocolul din 27.12.2001 , anexa la Acordul European ratificat
prin OUG nr. 192 /2001 materialele neoriginare folosite la fabricarea unui
produs nu pot depăși 10% din prețul de uzină (art. 6 pct.2 lit. a) . Ori

reclamanta a exportat produse compensatoare care încorporează peste 50% materiale neoriginare cu DVE nr. . și a solicitat eliberarea certificatului EUR 1 deși știa că mărfurile nu îndeplinesc condițiile pentru eliberarea certificatului menționat, certificatul fiind obținut urmare declarației neconforme adevărului dată de reclamantă în calitate de furnizare – exploatare a mărfurilor .

În consecință , nu subzistă temeiuri pentru a reține vreo culpă sau lipsa bunei credințe în sarcina organelor vamale cum neîntemeiat susține reclamanta.

Totodată , instanța de fond a reținut că reclamanta nu a contestat modul de calcul , respectiv cuantumul sumelor stabilite cu titlu de obligații fiscale principale și accesorii prin titlurile de creanță fiscale a căror anulare se solicită.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat recurs reclamanta S.C. Brașov , iar în dezvoltarea motivelor de recurs se arată că instanța de fond în mod greșit a reținut doar importul simplu care de fapt este temporar iar clientul este și rămâne proprietarul materialelor importate.

Instanța nu a analizat condițiile reale de eliberare ale certificatului EUR 1 . la dosarul cauzei fiind declarația furnizorului care poartă data de deși mărfurile se referă la factura dir. , deci , declarația s-a dat înainte de a se face comanda .

Declarația se referă la mărfurile care reprezintă produsul finit și nu la materia primă.

Organul vamal nu putea să aprobe certificatul EUR 1 pentru că proveniența mărfurilor era din China și nu europeană , iar din decontul justificat reiese proporția de 87,22 % produse neoriginare.

La dosar au depus întâmpinare intimații care solicită respingerea recursurilor și menținerea sentinței primei instanțe ca legală și temeinică.

Recursul este nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond , raportat la sentința atacată și la motivele de recurs invocate de recurentă , precum și din prisma dispozițiilor art. 304/1 Cod procedură civilă se constată că prima instanță a reținut corect situația de fapt și de drept dedusă judecării pronunțând o sentință legală și temeinică.

Motivele de recurs invocate de recurentă sunt nefondate și neîntemeiate , deoarece , în speță nu se pune problema și nici nu s-a contestat modalitatea în care se desfășoară obiectul de activitate al reclamantei în sistem LOHN , ci dacă aceasta datorează bugetului de stat datoria vamală stabilită prin actele contestate

De asemenea , sunt nefondate și neîntemeiate susținerile recurente cu privire la faptul că instanța de fond nu ar fi analizat condițiile reale de eliberare a certificatului EUR 1 .

Potrivit art. 17 alin.1 din Protocolul din 27.12.2001 , referitor la definirea noțiunii de „ produse originare „ și metodele de cooperare

administrativă , anexă la Acordul European instituind o asocieră între România, pe de o parte , și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora , pe de altă parte , ratificat prin OUG nr. 192/2001 , un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau , sub răspunderea exportatorului , de către reprezentantul său autorizat , iar , conform aliniatului 2 al aceluiași articol , exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 , cât și formularul de cerere.

În speță reclamanta a solicitat eliberarea certificatului EUR 1 pentru produsele compensatoare exportate și poartă întreaga răspundere pentru modul de completare a certificatului.

Atât în cererea de chemare în judecată cât și în cererea de recurs , reclamanta recunoaște că la data solicitării certificatului EUR 1 nu îndeplinea condițiile pentru eliberarea acestuia întrucât mărfurile exportate erau în proporție de 87,22 % neoriginare , și , din probele de la dosar (fila dosar fond) , rezultă că a făcut declarații care ulterior s-au constatat a fi nereal.

Invocându-și propria culpă , reclamanta prin cererile formulate în fața instanței scoate în evidență caracterul nereal al informațiilor furnizate organului vamal și solicitată anularea certificatului EUR 1 , deși poartă întreaga responsabilitate a formulării cererii de eliberare a certificatului și a completării acestuia.

Autoritatea vamală , în mod justificat a procedat la verificarea caracterului original al produselor , conformându-se astfel dispozițiilor art. 17 alin.5 din Protocol.

Se mai constată că nici în contestația formulată de către reclamantă și depusă la organul fiscal și nici prin cererea de chemare în judecată aceasta , așa cum corect a apreciat prima instanță , nu a contestat modul de calcul al sumelor cu titlu de obligație fiscală.

Față de aceste considerente , curtea va respinge recursul , nefiind îndeplinite condițiile art. 304 Cod procedură civilă , pentru casarea sau modificarea sentinței atacate .

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de recurenta S.C. ,
împotriva sentinței civile nr. , a Tribunalului Brașov , secția
comercială și de contencios administrativ .

Irevocabilă.